

[Bernhard Baunsgaard.]

sider skal have lidt ekstra tid til at vænne os til tanken, men det får vi altså også sommeren til.

Jeg begyndte med at fremhæve, at naturfredningslove plejer at være love, der vedtages af et enigt folketing; i hvert fald plejer alle partier at kunne blive enige, selv om enkelte medlemmer må tage forbehold, og jeg håber meget bestemt, at vi også denne gang kan nå til at vedtage et lovforslag i enighed, men det kræver nok en del tid at opnå denne enighed. Jeg skal ikke gå ind i mange og lange diskussioner nu, men man kan jo blot tænke på de bemærkninger, der faldt fra den ærede ordfører for socialdemokratiet, der talte om en tilpasning af ejerbegrebet, og stille det over for de ord, som den ærede ordfører for venstre anvendte om, at man måtte værne om ejerbegrebet. Så forstår man, at der skal tid til at nå til enighed om dette forslag.

Nu har ministeren jo valgt at fremsætte et lovforslag, der er udarbejdet af naturfredningskommissionen, og så til gengæld opfordret os til at tage en fri og ubunden debat foreløbig her i sommer. Jeg tror, det er et godt udgangspunkt, og jeg håber, at udvalgsarbejdet også kommer i gang i sommer.

Jeg håber, og det gør det radikale venstre, at vi med dette lovforslag kan tage den gode, gamle tradition op, at vi kan vedtage en ny naturfredningslov i enighed. Naturligvis kan et flertal i folketinget gennemføre dette lovforslag, som det kan gennemføre et hvilket som helst lovforslag. Men der var jo også i 1963 et betydeligt flertal her bag forslaget til en ny naturfredningslov, og alligevel fik vi ikke loven.

Jeg håber, at det må gå hele udvalget og hele folketinget på samme måde, som det er gået den tidligere kulturminister, det ærede medlem fru Bodil Koch, der engang sagde: da jeg første gang rigtig forsøgte at sætte mig ind i naturfredningsproblemerne, så syntes jeg, de var komplicerede og indviklede. Men det varede ikke længe, før jeg blev revet med og blev optaget af sagen.

Der er blevet sagt af ærede tidligere ordførere, at naturfredningsloven ikke ordner alt. Jeg tror heller ikke, naturfredningsloven skal ordne alt. Men det er vigtigt, at vi hurtigst muligt kommer i gang med en diskus-

sion, og jeg tror også, det er vigtigt, at vi hurtigst muligt kommer i gang med diskussionen i udvalget.

Der har været talt heroppefra om problemerne i det åbne land. Der er det forslag, som er udarbejdet af naturfredningskommissionen af 1961, jo vejet tilbage og har skønnet, at det, som naturfredningsloven bør tage sig af, er de særlig bevaringsværdige områder, og det er nok rigtigt. Men vi må jo også betragte naturfredningsloven bare som første led i ordningen af hele problemkomplekset om vores jord.

Der har også været talt heroppefra om fri færdselsret. Det er nævnt i kommissionsbetænkningen, at man i Norge og Sverige har en ganske anderledes fri færdselsret. Det har været anført — jeg tror, det var af den ærede ordfører for venstre — at man måtte forstå, at der var særlige problemer netop for landbruget forbundet med f. eks. en fri færdselsret. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi kommer i gang tidligt; jeg tror, det er godt, at ministeren har givet os denne ekstra sommer til at drøfte alle problemerne, og jeg håber som sagt, at vi hurtigt kommer i gang med et udvalgsarbejde.

Vivike: Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget om det, der er fremført fra forskellige sider om lovforslaget; jeg vil blot sige, at jeg er enig, og navnlig er jeg enig i det, fru Bodil Koch sagde. Men jeg synes da, jeg vil sige tak, fordi lovforslaget er blevet fremsat, selv om det er til behandling på folketingets sidste mødedag, eller måske netop derfor, for det giver jo befolkningen uden for folketinget en god anledning til at få indflydelse på den lov, der kommer ud af dette forslag.

Jeg skal ikke gå ind på lovforslaget i detaljer, men det er ikke alting, jeg er tilfreds med; jeg tror nok, det skal være mere konsekvent. Der har været talt af et par af de foregående talere om ejendomsbegrebet, og det er jo et begreb, som vi løber panden imod, når vi vil frede naturen; det er muligt, vi skal tale med professor Illum om dette ejendomsbegreb. Men der tales jo meget i lovforslaget som også i den nugældende naturfredningslov om erstatninger, og man har nævnt den gældende lovs § 22, stk. 2, som jo ikke har været egnet til at værne naturen, men tværtimod til at værne udstyknin-